

**SCOALA GIMNAZIALĂ „ANGHEL
SALIGNY”, BANLOC**

DARURILE IEPURĂȘULUI

Nr. 1/2020

**PUBLICAȚIE REALIZATĂ ÎN CADRUL PROIECTULUI
EDUCAȚIONAL „TRADIȚII ȘI OBICEIURI PASCALE,
DARURILE IEPURĂȘULUI”,**

APRILIE 2020

**Școala Gimnazială
“Anghel Saligny”
Banloc**

Strada Principală, nr. 782, Banloc, Timiș
Tel./fax: 0256417305
Email: scoalabanloc@yahoo.com

Publicație realizată în cadrul Proiectului
educațional „TRADIȚII ȘI OBICEIURI PASCALE,

DARURILE IEPURAȘULUI”,

APRILIE 2020

Specificăm faptul că, datorită Stării de urgență, din cauza
pandemiei de COVID 19, activitățile s-au desfășurat online, pe
platforme sau rețelele de socializare.

ISSN 2734 - 4800

ISSN-L 2734 - 4800

PROFESORI COORDONATORI:

PROF. BOȘCA MARINELA NICOLETA

PROF. BILANIN CLAUDIA

PROF. MIRCIOV MANUELA

PROF. CHIU ECATERINA

**SCOALA GIMNAZIALĂ „ANGHEL
SSALIGNY”, BANLOC**

Colectivul de redacție:

Redactor coordonator:

Prof. Bosca Marinela Nicoleta

Elevi:

-Colectivul clasei pregătitoare,

Redactori:

Prof. Bilanin Claudia

-Colectivei clasei a IV-a,

Prof. Mirciov Manuela

-Colectivul clasei a V-a,

Prof. Chiu Ecaterina Vasilica

-Colectivul clasei a VI-a.

Design și tehnoredactare:

Prof. Bosca Marinela Nicoleta

Colaboratori:

Prof. Harabagiu Alin

Preot Boșca Ciprian Ionuț

CUVÂNT ÎNAINTE

Dragi elevi, părinți și voi cititori, așa după cum bine se știe, Paștele sau Învierea Mântuitorului Iisus Hristos reprezintă centrul credinței creștine ortodoxe, deoarece în această zi "*Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le*", eliberând întreaga omenire din robia păcatului.

An de an în ziua de Sfintele Paști sufletele noastre sunt triste pentru jertfa Mântuitorului, dar totodată sunt pline de bucurie pentru Învierea Sa din morți prin care s-a ridicat păcatul strămoșesc. Iată că și în acest an elevii și profesorii școlii noastre au rememorat momentele principale ale Sfintelor Paști prin creațiile literare și artistice pe care le-am așezat în această culegere.

Așadar, vă adresez rugămintea de a vizualiza și de a lectura creațiile elevilor noștri prin care și-au exprimat simțămintele, gândurile și atașamentul față de credința strămoșească.

Cu stimă,

prof. Boșca Marinela Nicoleta.

Sfintele Paști

Pr. BOȘCA CIPRIAN IONUȚ

Cuvântul „paști” provine din ebraicul „pesach” și înseamnă „trecere”, amintind de momentul în care, conduși de profetul Moise, evreii au trecut prin mijlocul Mării Roșii pentru a se elibera de sub stăpânirea egipteană. Înainte de a ieși din Țara Egiptului, un înger al Domnului l-a anunțat pe Moise să îi avertizeze pe evrei ca, pentru a nu le fi omorâți întâii născuți, să-și ungă ușile cu sângele unui miel proaspăt înjunghiat. Astfel, îngerul morții a trecut pe lângă aceste uși, omorând doar primii născuți ai egiptenilor, ca o pedeapsă pentru răutatea lor. În amintirea acestui eveniment, evreii serbează Paștele iudaic, rememorând toate cele întâmplate la ieșirea din Egipt.

Pentru că Iisus a fost evreu, și El a sărbătorit acest „Paște evreiesc”, însă odată cu noua Sa învățătură, dar mai ales cu propria Sa jertfă de pe cruce, Paștele creștin primește alte semnificații. Creștinii serbează Paștele în amintirea jertfei de pe cruce a Mântuitorului, iar mielul sacrificat de Paști îl simbolizează pe Iisus care, ca un miel nevinovat a mers spre junghiere pentru a-și asuma păcatele oamenilor și, implicit, refacerea legăturii pierdute dintre om și Dumnezeu.

Praznicul Paștelui este cea mai importantă sărbătoare pentru creștini pentru că rememorează toate Patimile, Jertfa, Moartea pe cruce, dar și Învierea lui Hristos. Acest praznic important are un ritual aparte, slujbele din această perioadă înmulțindu-se, iar frumusețea acestora evocă credința tuturor celor care participă activ la acestea. Sunt demn de menționat profunda „Denie a celor 12 Evanghelii”, în care se rememorează toate evenimentele din Săptămâna Patimilor, „Prohodul Domnului” o tânguire a Celui pironit pe Cruce, dar și slujba „Învierii”, în care bucuria, credința și speranța biruinței vieții asupra morții răzbat prin cântecul „Hristos a înviat!”

O altă modalitate de serbare a acestui praznic este aceea a ținerii unei perioade de post de către credincioși, urmând ca aceștia să se spovedească și să se împărtășească cu Trupul și Sângele lui Iisus Hristos.

“Sărbătoarea Paștelui”

În istoria românilor

Prof. Harabagiu Alin-Petru

Încă din Epoca Veche, în anul 313 în Imperiul Roman s-au oficializat religia Creștină astfel apare și ideea de Paște, iar în Evul Mediu Paștele era sărbătoarea pe care o sărbătoreau clerul și laicii atât în Europa de către biserica Romano-Catolica printr-un ritual al binecuvântării focului și al lumânărilor, înainte ca lumina sfântă să ajungă în casele tuturor, cât și în Răsăritul European.

Pe partea cealaltă în Răsărit au fost introduse noi obiceiuri precum cântece religioase și ceremonialul înconjurării bisericii la Slujba Învierii.

Începutul modernității a avut un impact și asupra lumii religioase, nu numai în sfera politică și socială. Cu ocazia sărbătorii de Înviere nobilii ofereau săracilor câte un miel, iar sub influența ideilor reformei slujbele au fost mutate spre orele dimineții.

Sărbătoarea pascală a fost celebrată cu fast în Țările Române și mai apoi în România pe întreg parcursul epocii moderne, dar și în prima jumătate a secolului XIX monarhia fiind o puternică susținătoare a Bisericii Ortodoxe Române. Însă, odată ce România a intrat sub influența regimului comunist sovietic avem și agresiuni asupra Românilor ce doreau păstrarea identității creștine, ca de exemplu, 1941 Aprilie – Masacrul din Moldova de la Fântâna Albă, unde 3000 de români au fost uciși de forțele sovietice declanșând “iadul pe pământ”, pentru simplul fapt că apărau credința strămoșească.

În perioada închisorilor comuniste oamenii cu credință erau închiși și s-a pornit o agresiune împotriva locașilor de cult și a bisericii ortodoxe și celei greco-catolice, de-a lungul perioadei comuniste.

Religia creștină se practica sub supravegherea securității comuniste cu toate acestea oamenii continuau să sărbătorească religios Paștele fiind o sărbătoare de familie, iar Lumina Învierii ținea vie flacăra creștinătății și trecea orice obstacol apărut de-a lungul istoriei.

Hristos, Mielul lui Dumnezeu
Prof. BOȘCA MARINELA NICOLETA

Pentru credincioșii ortodocși în cadrul sărbătorii Paștilor este prezentă și jertfirea mielului pascal creată de Dumnezeu la ieșirea evreilor din robia egipteană, când s-a născut un popor ales care să trăiască în libertate.

În Vechiul Testament momentul jertfirii mielului precede iesirea israeliților din robia egipteană, sacrificarea lui făcându-se în ziua de 14 Nisan, când începe Pastele iudaic, fiind instituită de Dumnezeu, ceea ce atestă originia sa dumnezeiască (Ies 12, 1-11). Astfel fiecare israelit a luat din sângele animalului și cu el a uns amandoi ușorii și pragul de sus al casei, în care vor consuma carnea friptă cu azimă și ierburi amare (Ies. 12, 8). Cu privire la vârstă, se precizează ca animalul să fie de un an, ceea ce înseamnă să nu fie nici prea tânăr și nici prea bătrân, la care mai adaugă integritatea corporală și să fie de parte bărbătească (Ies. 12, 5-6).

După cum reiese din Sfânta Scriptură, jertfa mielului a marcat începutul unei noi vieți și nașterea unui popor liber (Ies. 14, 4). Desemnarea acestui animal a fost făcută de Dumnezeu, deoarece mielul cu chipul său exprima blândețea și inocența, iar precizarea biblică pentru sexul masculin al animalului este pentru a anula greșeala lui Adam, cât și pentru a preînchipui pe Fiul Fecioarei prezis de profetul Isaia 7, 14.

Dacă în vechiul Testament sacrificarea mielului a însemnat începutul unei vieți noi pentru un singur popor, în Noul Testament sacrificarea mielului pascal prefigura jertfa Mantuitorului de pe Golgota, care, prin moartea Sa, a adus eliberarea din robia păcatului a întregii omeniri.

DARURILE IEPURAȘULUI

Prorocul Isaia vorbește despre venirea lui Iisus, ca despre Mielul care va fi jertfit pentru păcatele omenirii "Chinuit a fost, dar s-a supus și nu și-a deschis gura. Sa, ca un miel spre junghiere s-a adus și ca o oaie fără de glas înaintea celor ce o tund, așa nu și-a deschis gura", iar Sfântul Ioan Botezătorul l-a prezentat ucenicilor ca fiind „Mielul lui Dumnezeu”.

Jertfirea lui Iisus s-a întâmplat chiar în ziua în care evreii se pregoteau să serbeze Paștele, adică ieșirea din Egipt. El a fost răstignit pe cruce, devenind astfel Mielul jertfit pentru întreaga omenire, fapt scos în evidență de Sfântul apostol Pavel în epistola către Corinteni. „Curățiți aluatul cel vechi, ca să fiți frământătură nouă, precum și sunteți fără aluat, căci Paștile nostru Hristos S-a jertfit pentru noi. De aceea să prăznuim nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul răutății și al vicleșugului, ci cu azimile curăției și ale adevărului”.

***“De aripi de
primă vară”***

***Profesor coordonator
Boșca Marinela***

Iisus Mântuitorul

BOȘCA GABRIELA MARIA,

CLASA A IV-A

Ceva demult s-a întâmplat
Ceva ce universul a schimbat,
Ceva ce pe oameni în creștini i-a transformat,
Ceva ce în veci nu v-a fi uitat.

Iisus a venit

Și pe noi ne-a mântuit.

El răstignit s-a lăsat,

Apoi apostolilor s-a arătat.

Noi încă Îl sărbătorim

Cu miel, pâine și vin,

Cadouri primim

Și pe Hristos Îl iubim!

Învierea lui Hristos

COSTEA ANDREEA,

CLASA. A V-A

Azi Hristos a înviat

Și pe toți El ne-a salvat.

Voie bună, creștinism,

Asistăm la slujba de vis.

Mama gătește de zor,

Cozonaci-s în cuptor,

Așteptăm cu nerăbdare

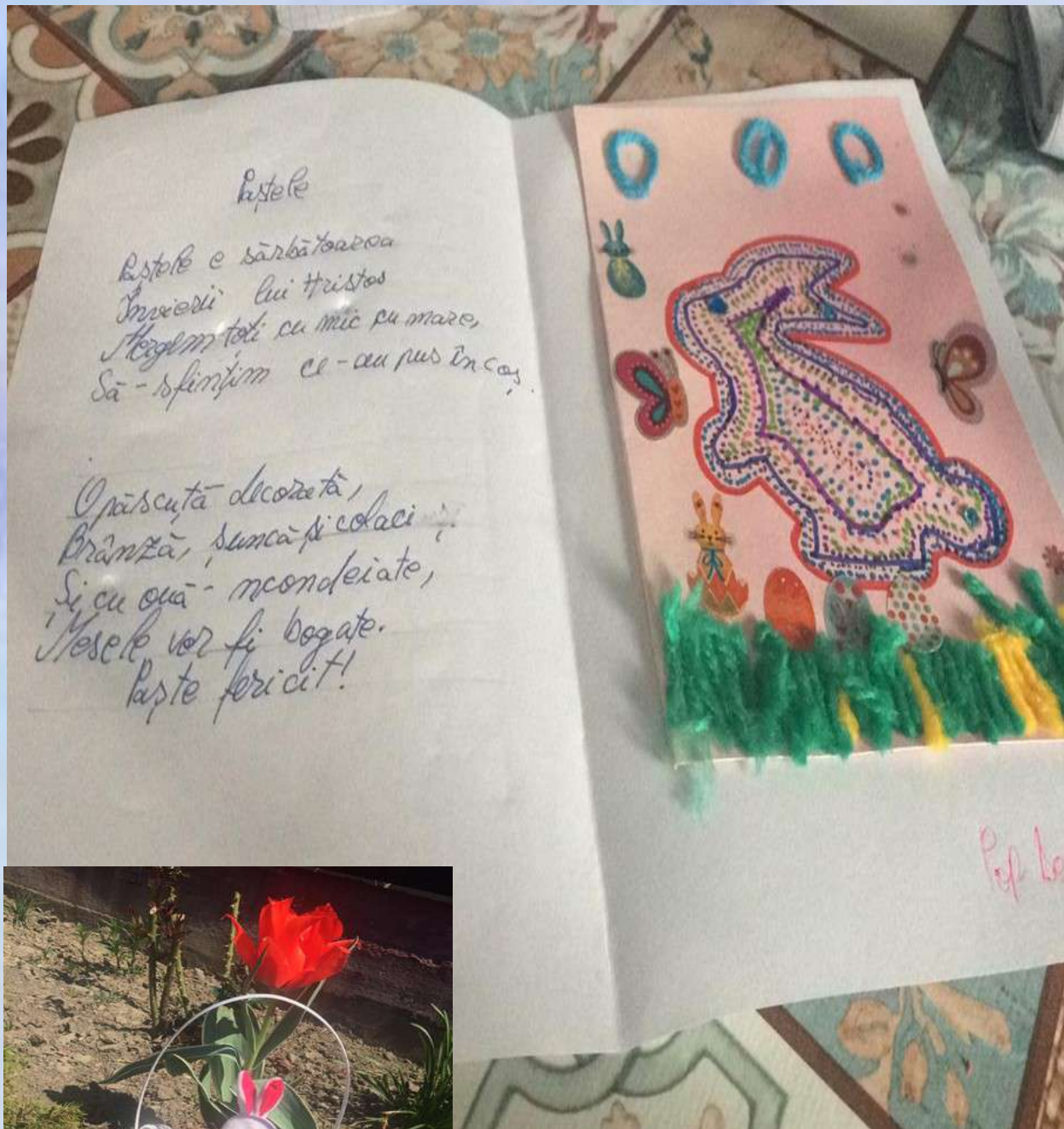
Ziu Paștelui cea mare.

Oamenii se strâng la masă,

O mare bucurie e-n casă,

Cu Hristos în gândul nostru,

Noi ne bucurăm de totul.

Miracolul de Paști

COSTEA ANDREEA, CLS. A V-A

Totul a început într-o vineri, dar nu într-o zi de vineri obișnuită, pentru că era chiar Vinerea neagră, atunci când toți creștinii se pregătesc pentru prăznuirea Sfințelor Paști, Învierea Mântuitorului Iisus Hristos din morți. Ne adunaserăm toți copiii de pe strada mea în parc pentru a ne juca. Alina, vecina mea, adusese cu ea o fetiță cu părul de aur, care îi curgea lin pe umeri, strălucind în bătaia soarelui. Ne-a prezentat-o ca fiind Mara, prietena ei din satul vecin.

După ce am făcut cunoștință, am început să ne jucăm, iar nu după mult timp, Andrei ne întreabă dacă am făcut scrisoare Iepurașului și ce cadou i-am cerut. De-odată fața Marei s-a întristat și ochii i s-au umplut de lacrimi. Toți am rămas uimiți, însă un băiețel mai micuț și mai îndrăzneț a întrebat-o ce se întâmplă cu ea. Mara, ștergându-și ochisorii, ne-a relatat o poveste foarte tristă, care era povestea vieții ei. În fiecare an, la fel ca toți copiii, ea scrisese Iepurașului mesaje prin care îi promisese tot ceea ce a putut să îndeplinească, dar Iepurașul nu s-a îndurat să-i aducă nici măcar un cadou. Era foarte dezamăgită, dar nu-și pierduse speranța că într-o zi Iepurașul își va aminti și de ea. Am luat-o pe Alina de-o parte și am întrebat-o ce se întâmplă cu acesată fetiță. Așa am aflat că Mara provenea dintr-o familie foarte săracă, părinții ei nu își permiteau decât traiul de zi cu zi.

Ne-am întors la ceilalți prieteni și am hotărât să pregătim cuiburile pentru iepuraș, chiar acolo în parcul de joacă. Mara, ca în fiecare an, îi lăsase o scrisoare Iepurașului prin care i-a transmis că îl înțelege că nu are bani să cumpere cadouri la toți copiii și că nu este supărată pe el. După ce am terminat cuiburile, am plecat cu toții spre casele noastre.

Venise ziua cadourilor, ne-am adunat cu toții pentru a verifica în parc cuiburile noastre. Alina și Mara au venit împreună, dar Mara a refuzat să-și verifice cuibul pentru a nu fi dezamăgită și de această dată.

-E minunat, e minunat! strigă băiețelul cel mititel. Toate cuiburile sunt pline de cadouri!

Mara se opri și se întoarse încet, nu-i venea a crede ce îi văzură ochii, erau o mulțime de dulciuri, jucării și o scrisoare în care scria:

-Dragă Mara, îmi pare rău pentru toți acești ani, dar mă bucur pentru că tu crezi și nu ți-ai pierdut speranța!

Fetița îi mulțumi Iepurașului și îi promisese că nu-și va pierde niciodată speranța. Apoi ne-am luat cu toții cadourile primite și am plecat spre casele noastre fericiți, mulțumindu-i Iepurașului pentru toate darurile.

CADOURILE IEPURAȘULUI**VANC PATRIK ANDREI, CLS. A V-A**

Odată a fost un iepuraș ce se pregătea de Paște. El a adunat foarte multe cadouri pentru copii.

Cu patru zile în urmă iepurașul plecă, dar pe drum îi căzură niște cadouri. În următoarea zi iepurașul văzu că lipsesc o parte din cadouri. Speriat și neliniștit a luat-o la goană după ele. În drum văzu niște urme de miel pe care le urmări și constată că acestea duceau la o fermă. Ajuns la fermă dădu peste un miel care se învârtea în jurul cadourilor, crezând că nu aparțin nimănui. Atunci, iepurașul îi spuse rivalului său că aceste cadouri sunt pentru copii, iar mielul trist i le înapoia. Însă când iepurașul văzu tristețea mielului îi dăruie un cadou și mielul mulțumit se oferă să-l ajute cu distribuirea cadourilor.

Mergând ei la drum, iepurele văzu un copil amărât, pe nume Nicu. Acestuia i s-a făcut milă de el și i-a dăruit un cadou. Fața băiatului se însenină, însă iepurașul și mielul mai aveau o surpriză, doreau să devină prietenii lui. Așa Nicu nu mai era singur, ci avea doi prieteni, care îl potejau

Iepurașul de Paști

TODICA PATRICIA, CLS.A VI-A

Cu mult timp în urmă, trăia într-un sat o familie săracă, dar o familie bună la suflet și credincioasă. Această familie era formată din trei copii și părinții acestora. Ei trăiau într-o casă micuță și îngrijită, însă cu foarte multe neajunsuri.

În ajunul sărbătorii de Paști, părinții se străduiau să facă acea seară mai specială decât celelalte și să sărbătorească Învierea Domnului ca niște adevărați credincioși.

Între timp unul dintre copii se uita pe geam la stele, când dintr-o dată vedea o siluetă care se apropia de casa lor. În lumina lunii, copilului i se părea că acea siluetă semăna cu un iepuraș mai mare. Fascinat de ce a văzut le-a spus părinților și au ieșit cu toții afară, însă acea siluetă dispăruse.

Uitându-se în jur au observat că se zărea un morman în fața casei. Curioși s-au îndreptat spre acel loc și au văzut că într-un cuib erau aranjate o mulțime de cadouri pentru toată familia. Cei mai încântați au fost copiii care nu primiseră cadouri de multă vreme.

De atunci înainte, familia a sărbătorit o dată cu Paștele și venirea Iepurașului.

***“Din cămara
bunicii”***

***Profesor coordonator:
Bilanin Claudia***

TRADIȚII CULINARE PASCALE

Prof. BILANIN CLAUDIA

Ca orice mare eveniment creștinesc sărbătorit în țara noastră avem și de Sfintele Paști obiceiuri moștenite din vremuri străvechi, precum pregătirea casei pentru zi de sărbătoare, mersul la biserică în Joia mare cu scopul de a duce flori la Sfântul mormânt, încondeierea ouălor roșii și nu în ultimul rând pregătirea diverselor specialități culinare.

În casa fiecărui roman nelipsită din meniul de Paști, **Pasca** are o istorie lungă: se spune că, atunci când au fugit din Egipt, evreii nu au avut timp să coacă pâine dospită, de aceea, în memoria acelor vremuri, au ales să mănânce în fiecare an, timp de opt zile, acest tip de pâine nedospită, denumită ”mața” în ebraică. Cu trecerea anilor, această pască simplă s-a transformat într-un deliciu tradițional, compoziția sa fiind îmbogățită cu aluat de cozonac, brânză de vaci și stafide.

Pasca este pregătită în formă rotundă și decorată cu o cruce pe mijloc și cu două fâșii de aluat răsucit pe margini, care întruchipează coroana de spini a lui Iisus. Este inclusă astfel simbolistica întreagă a suferințelor crucificării.

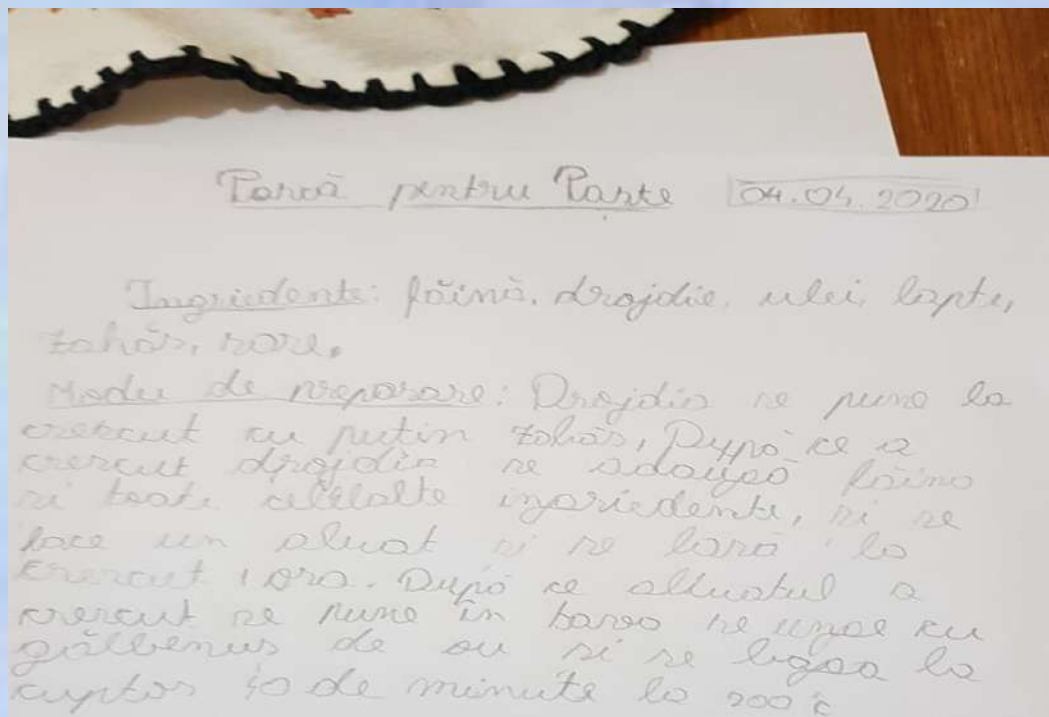
Preparată în ajunul Învierii, Pasca mai semnifică promisiunea învierii și a vieții veșnice, iag gustul dulce al aluatului celebrează împlinirea sufletească ce urmează postului îndelungat. De aceea înainte de a se bucura de ea, creștinii o duc la biserică pentru a fi sfințită, ceea ce îi atribuie puteri vindecătoare, asemeni anafurei. Ritualul stropirii cu vin este practic reprezentarea morții lui Iisus Hristos, suferințelor, crucificării.

Mielul de Paști este un obicei culinar care își are originile în Vechiul Testament. Evreii îl mâncău în timpul sărbătorii instituite cu ocazia ieșirii poporului evreu din Egipt. De-a lungul timpului, oamenii au creat diverse substitute ale mielului consumat în mod ritualic.

În România, prin maniera complicată de gătire și bogăția de verdețuri și mirodenii folosite, drobul de miel a conservat un aer de sacralitate specific acestei sărbători. Dacă pentru evrei Paștele semnifică trecerea de la robie la libertate, pentru creștini simbolizează trecerea de la moarte la viață, iar mielul, semnul inocenței și purității, este Hristos care se jertfește pentru iertarea păcatelor tuturor. De aceea, creștinii se referă azi la Iisus ca la ”mielul lui Dumnezeu”.

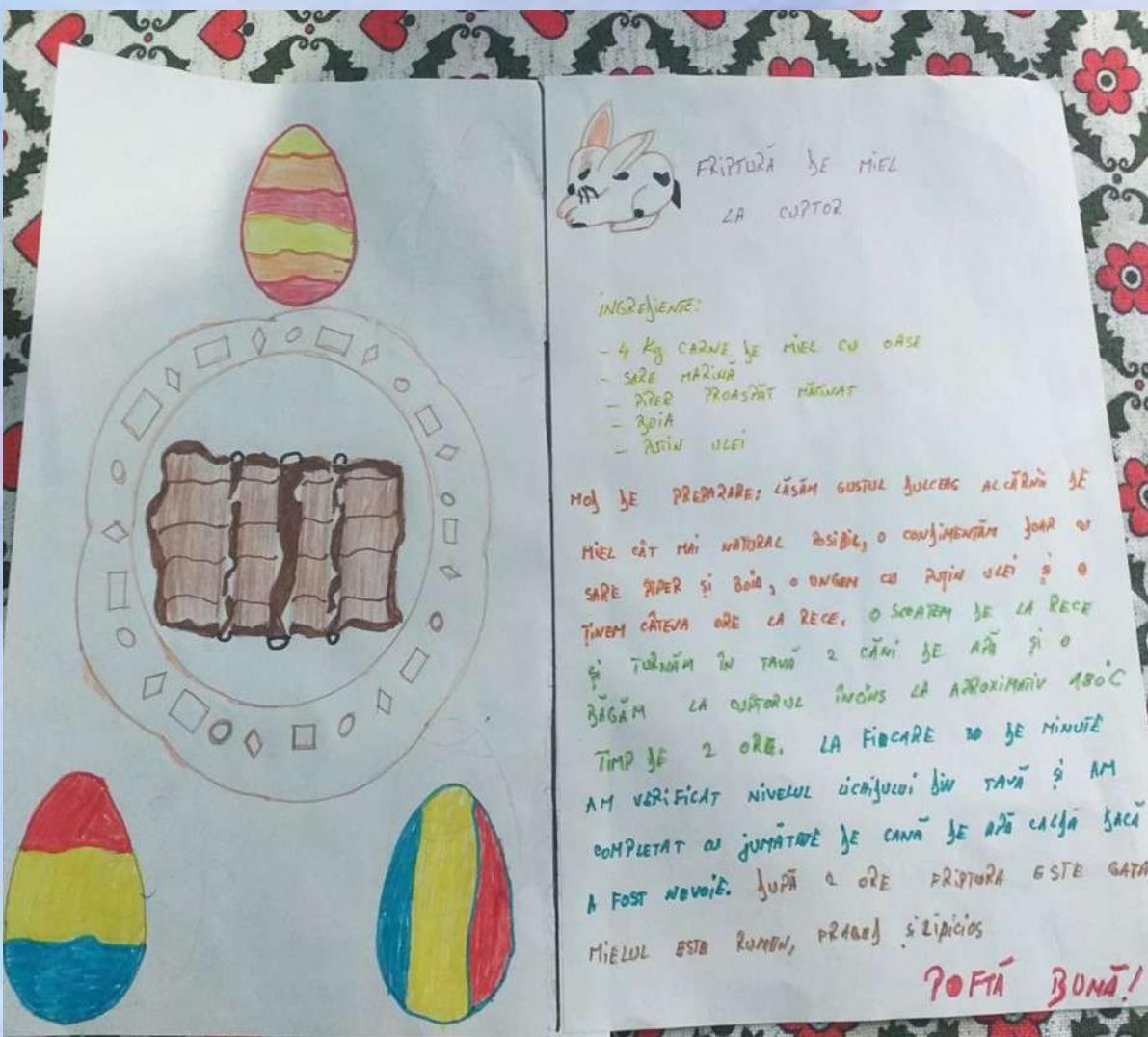
În popor se spune că dacă întâlnești un miel în apropierea Paștelui, este semn de noroc și bunăstare. Se mai spune și că diavolul poate lua forma oricărui animal, în afară de cea a unui miel datorită purității și sacralității acestuia.

Elevii noștri au pregătit câteva rețete culese din „Cămara Bunicii”:

BEJERA ANDREI, CLASA a V-a

VÎASC DANIEL FLAVIUS, CLASA a VI-a

Martiniuc
Cristian

Formale în foi de varză murată

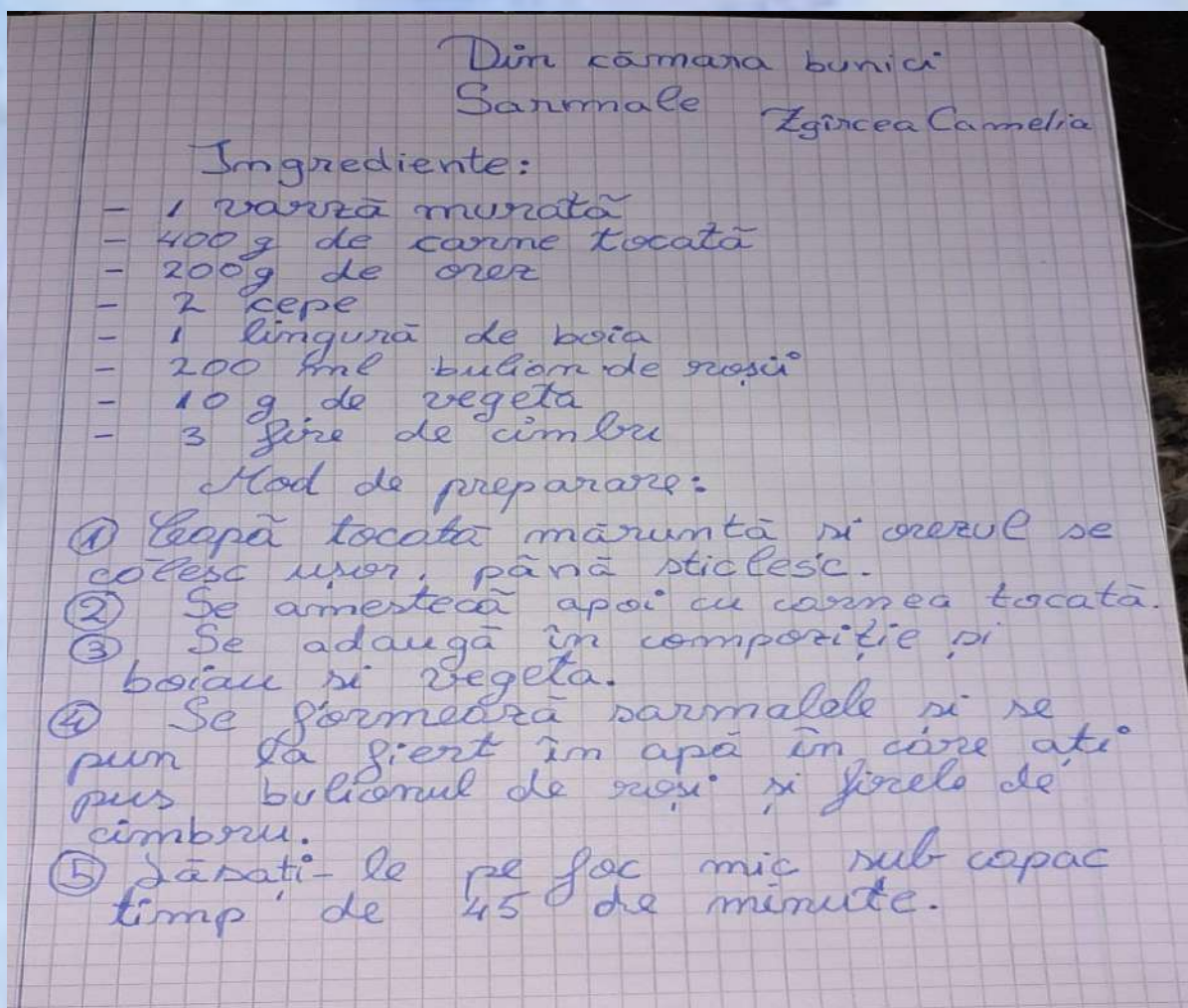
Formale în foi de varză acriă la butoi,
umplute cu carne tocată de porc și orez
îmbrumurate de bruscatele bragele de piept
de porc (sau costita) crud sau alunit.

MARTINIUC CRISTIAN, CLASA

POSTELNICU ADELINA, CLASA a VI-a

PRĂJITURILE NOASTRE DE PAȘTI

CUZMAN MARIA, CLASA a V-a

COSTEA ANDREEA, CLASA a V-a

COSTEA ANDREEA, CLASA a V-a

***“Ce pot face...
două mâini dibace”***

***Profesor coordonator:
Mirciov Manuela***

IEPURAȘUL DE PAȘTI
PROF. ÎNV. MIRCIOV MANUELA

Se presupune că iepurașului ca simbol al Paștelui a apărut pentru prima dată în Germania, fiind menționat în cărți, în jurul anului 1500, deși s-ar putea ca el să fie prezent de mai multă vreme în tradiția populară.

Unii istorici afirmă că în America, această tradiție a iepurașului de Paști, care aduce cadouri ouă vopsite copiilor cuminiți, a fost adusă de emigranții germani, fiind totodată considerat personaj de legendă.

Cert este că iepurașul de Paști este recunoscut în toată lumea fie ca personaj de legendă care aduce ouă vopsite copiilor cuminiți, la germani și la americani, fie ca personaj de mit ce a adus oamenilor focul, la unele triburi, în timp ce în cultura mayasă era creditat cu inventarea scrisului, iar pentru budiști, iepurașul este, de asemenea, o creatură selenară.

Cu toate că în Biblie nu se menționează despre existența acestui mamifer, care ar dăruia ouă încondeiate copiilor cuminiți în Duminica Paștelui, totuși iepurașul de Paște a devenit un simbol puternic al acestei sărbători. Așadar chiar dacă originile acestuia sunt neclare, iepurele este cunoscut ca fiind un simbol antic al fertilității și al unei noi vieți.

Din Legenda iepurașului de Paște aflăm că

„ În urmă cu foarte mulți ani, într-o poieniță dintr-o frumoasă pădure plină de animale a apărut o pasăre. Această pasăre era deosebit de frumoasă, cu penele în culorile curcubeului și cu triluri angelice, cum nu se auziseră mai frumoase. Glasul ei era atât de frumos, încât până și vântul se oprea din bătaile sale pentru a strânge minunatele triluri ca să le poarte mai apoi printre frunze și flori prin toată pădurea, cât mai departe.

Nimeni nu știa de unde a venit această pasăre și cât avea să rămână în acea poieniță, însă toate animalele din pădure o iubeau pentru că le încanta în fiecare zi cu cântecele ei fermecătoare. Frumoasa făptură și-a făcut cuib în mijlocul poieniței, în scorbura celui mai vechi copac. Acolo își ducea ea traiul, cântând în fiecare dimineață și seară și strângând în jurul copacului o groază de animale venite să o asculte cu încantare.

Așa decurgea fiecare zi în pădurice de când se instalase pasărea măiastră. Iarna tocmai trecuse și zilele cu soare erau tot mai dese, prilej de bucurie pentru întreaga pădure și de cântec pentru misterioasa pasăre. Însă, într-o zi, nimeni nu știe cum și când exact, animalele pădurii au găsit pasărea frumos colorată căzută lângă bărnul copac, rănită, scoțând gemete de durere... gata să moară! Speriate că s-ar putea întâmpla ce era mai rău toate animalele au dat fuga la templul Zeiței Lunii, Eostre, rugându-se fiecare ca aceasta să facă o minune și să salveze măiastra pasăre.

Eostre le-a auzit ruga și s-a coborât să vadă ce poate face, însă în ciuda tuturor eforturilor ei era destul de greu să mai salveze pasărea. În cele din urmă, a găsit însă singura soluție prin care îi putea salva viața: aceea de a transforma măiastra pasăre într-un iepuraș. Acum iepurașul nu mai cânta, dar putea în continuare să facă ouă.

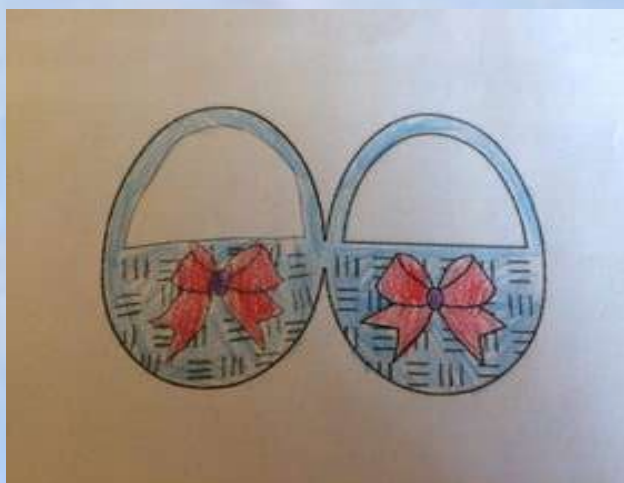
Și astfel de atunci, în semn de mulțumire, în fiecare primăvară, când are loc echinocțiul, iepurașul îi duce Zeiței Lunii un dar constând în ouăle sale pe care le pictează în culorile curcubeului. Și pentru că iepurașul este o ființă iubitoare, s-a gândit să împartă frumoasele sale ouă și alte daruri celor năpastuiți și copiilor care au fost cuminți.

Astfel, în fiecare an iepurașul vine cu mici cadouri pentru copii, lasă ouăle pe masa de Paște sau le ascunde în grădini printre flori ori le așează frumos în cuiburile ce sunt pregătite special pentru el.

Elevii noștrii, prin creațiile lor artistice, ne-au arătat ce pot face două mâini dibace.

“Încondeiatul ouălor”

Profesor coordonator:

Chiu Ecaterina Vasilica

Obiceiul încondeierii ouălor în Banat

Prof.Chiu Ecaterina Vasilica

Încondeierea ouălor reprezintă un obicei străvechi în tradiția românească. Oul roșu este purtătorul unor semnificații profunde legate de Învierea Mântuitorului și de reînnoirea naturii. Astfel că creștinii s-au ostenit să-l încondeieze, desenând cu ceară motive decorative.

Folclorul conservă mai multe legende creștine care explică de ce se înroșesc ouăle de Paște și de ce ele au devenit simbolul sărbătorii Învierii Domnului. Cea mai răspândită relatează că Maica Domnului, care venise să-și plângă fiul răstignit, a pus coșul cu ouă lângă cruce și acestea s-au înroșit de la sângele care picura din rănilor lui Iisus.

Oul încondeiat ne transmite bucurie, smerenie, împăcare, pentru că în ornamentația lui, de fapt, se operează cu simboluri (soare, lună, cruce, etc.), cu modele din natură (plante, animale, obiecte casnice) și cu modele de țesături populare, cu tot repertoriul lor de semne sacre. Motivele folclorice utilizate sunt: spicul, soarele, frunza, crucea.

În Banat și Transilvania se distinge încondeierea printr-o mare varietate de modele și culori. Oul alb, golit de conținut, se decorează cu ceară pe spațiile care urmează să rămână albe. Oul se scufundă în vopsea galbenă, se scoate, se usucă și se aplică ceara pe spațiile care vor rămâne galbene.

Apoi oul se va scufunda în vopsea roșie. Procedul se repetă în funcție de numărul de culori, pornindu-se de la culorile mai deschise către cele mai intense. Oul se acoperă cu un strat de nitrolac, care va da strălucire și va proteja decorațiunile.

Un alt obicei de Sfintele Paști este Încondeierea ouălor. Iată că elevii școlii noastre împreună cu părinții și în acest an respectat tradiția.

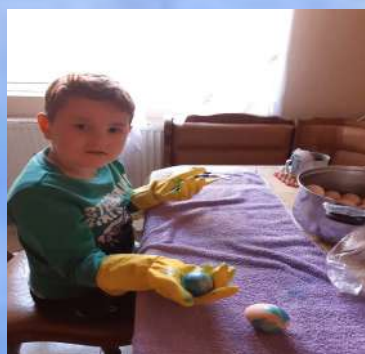
CLASA PREGĂTITOARE

GABRIELA CIOTOIU

BOȘCA MIHAI

DÂRJAN BIANCA

STANCA ESTERA

HORVAT ANTONIA

SARA

DENISA STANOIEVICI

MELENTE DIANA

CLASA A V-A

NICOLESU ADELIN

STANCIU RAHELA

VANC PATRIK

MARTINIUC CRISTIAN

PAUC DARIAN

PETEAN RAUL

HASZESAR LAVINIA

CUZMAN MARIA

CLASA A VI-A

ANUȚ MONICA

POSTELNICU ADELINA

SUMAR

Descriere (2)
Colectivul de redacție (3)
Cuvânt înainte (4)
„Sfintele Paști”, Pr. Boșca Ciprian (5)
„Sărbătoarea Paștilor în Istoria românilor”, prof. Harabagiu Alin Petru (6)
„Hristos, Mielul lui Dumnezeu”, prof. Boșca Marinela Nicoleta (7)
„Pe aripi de primăvară” (9)
„Iisus Mântuitorul”, elevă Boșca Gabriela (10)
„Învierea lui Hristos”, elevă Costea Andreea (10)
„Paștele”, elevă Pop Mădălina (11)
„Poezie de Paști”, elevă Stanciu Rahela (12)
„Miracolul de Paști”, elevă Costea Andreea (13)
„Cadourile iepurașului”, elev Vanc Patrik (14)
„Iepurașul de Paști”, elevă Todica Patricia (15)
„Din cămara bunicii” (16)
„Tradiții culinare pascale (17)
Rețete culese de elevi de la bunica (18-23)
„Ce pot face...două mâini dibace” (24)
„Iepurașul de Paști”, prof. Mirciov Manuela (25)
Creații artistice (27-29)
„Încondeiatul ouălor” (30)
„Obiceiul încondeierii ouălor în Banat”, prof. Chiu Ecaterina Vasilica (31)
Încondeierea ouălor (32-39)
Sumar (40)